

Wypadki przy pracy¹ w województwie wielkopolskim w 2020 r.

16.11.2021 r.

↓ 5,51

Wskaźnik wypadkowości
w 2020 r.

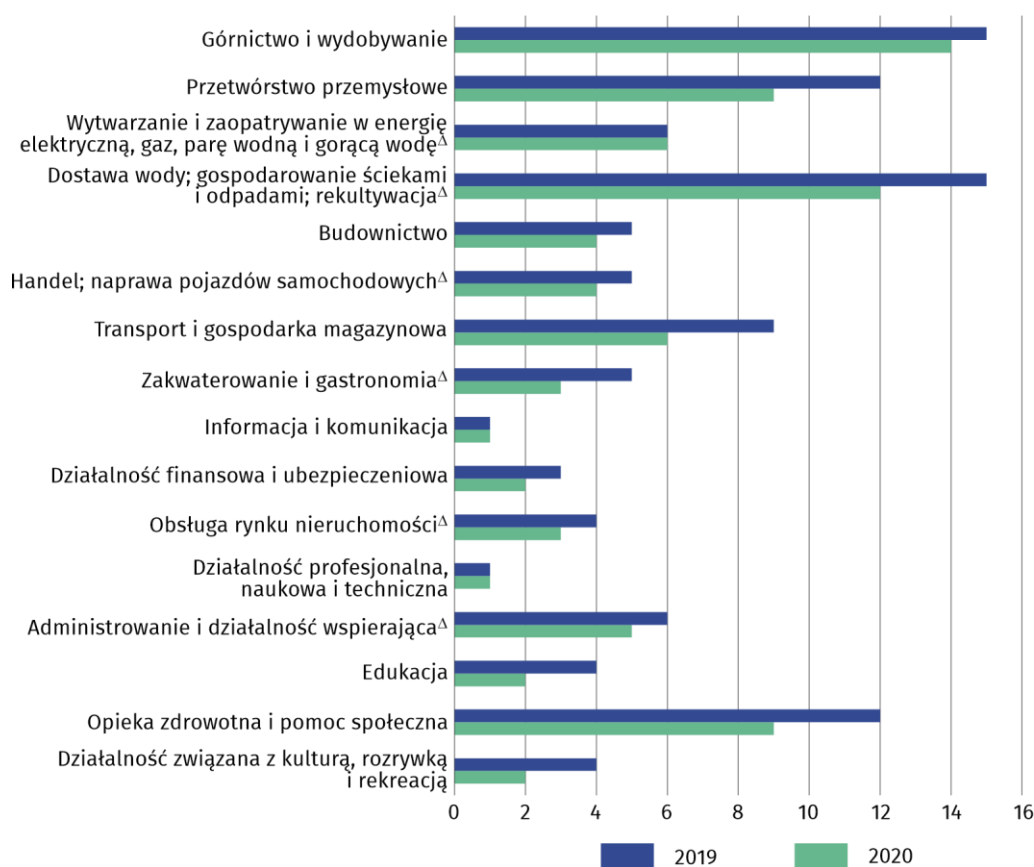
W 2020 r. w województwie wielkopolskim odnotowano mniej wypadków przy pracy niż przed rokiem. Mniejsze były również liczba osób poszkodowanych, jak i szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy. Zwiększyła się natomiast liczba dni niezdolności do pracy przypadająca na 1 poszkodowanego.

Poszkodowani w wypadkach przy pracy

W roku 2020 w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało 7650 osób, tj. o 23,8% mniej niż w 2019 r. Wypadki ze skutkiem śmiertelnym dotyczyły 25 osób (przed rokiem 21), 47 osób ucierpiało w wypadkach ciężkich (przed rokiem 57), a 7578 zostało poszkodowanych w wypadkach z innym skutkiem (w 2019 r. 9962). Wypadkom przy pracy częściej ulegali mężczyźni (64,6% wobec 64,0% przed rokiem) niż kobiety (35,4% wobec 36,0%). Wśród poszkodowanych przeważały osoby pracujące w sektorze prywatnym, których udział wyniósł 77,6% (wzrost o 1,5 p.proc.).

W 2020 r. wskutek wypadku przy pracy śmierć poniosło 25 osób, a 47 doznało ciężkiego uszkodzenia ciała

Wykres 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy na 1000 pracujących^a (wskaźnik wypadkowości) według wybranych sekcji PKD

^a W liczbie pracujących nie uwzględniono cywilnych pracowników jednostek budżetowych prowadzących działalność w zakresie obrony narodowej i bezpieczeństwa publicznego.

¹ Dane o wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy oraz o osobach w nich poszkodowanych dotyczą całej gospodarki narodowej, nie uwzględniając jedynie osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie.

W porównaniu z 2019 r. zmniejszyła się liczba osób poszkodowanych przypadająca na 1000 pracujących. Wskaźnik wypadkowości w 2020 r. wyniósł 5,51 wobec 7,27 przed rokiem. Miernik ten przyjmował najwyższą wartość w sekcjach górnictwo i wydobywanie, gdzie na 1000 pracujących przypadło 14 poszkodowanych (w ciągu roku ich liczba zmniejszyła się o 1) oraz dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja (odpowiednio 12 i spadek o 3). Najmniej poszkodowanych zaobserwowano w działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej oraz informacji i komunikacji (po 1 poszkodowanym na 1000 pracujących, podobnie jak przed rokiem).

Wśród poszkodowanych w wypadkach przy pracy najwięcej było osób w wieku 35–44 lata (25,6%, spadek w ciągu roku o 0,2 p.proc.) oraz 25–34 lata (23,7%, spadek o 1,2 p.proc.). Nieco mniejszy był udział osób w wieku 45–54 lata (22,8%, wzrost o 1,4 p.proc.). Odsetek poszkodowanych w wieku 55–64 lata wyniósł 16,7% (wzrost o 1,3 p.proc.), a w wieku 18–24 lata – 9,7% (spadek o 1,2 p.proc.). Większość osób poszkodowanych w wypadkach śmiertelnych miała od 55 do 64 lat (10 osób z 25 poszkodowanych). Poszkodowani w wypadkach powodujących ciężkie uszkodzenie ciała najczęściej byli w wieku od 35 do 44 lat i od 45 do 54 lat (odpowiednio 13 i 14 osób z 47 poszkodowanych).

Najczęściej wypadkom przy pracy ulegały osoby w wieku od 25 do 44 lat

Podobnie jak w poprzednich latach, najczęściej ofiarami wypadków przy pracy były osoby legitymujące się stosunkowo krótkim stażem (do 5 lat) – 62,1%, tj. o 0,5 p.proc. mniej niż w 2019 r., w tym 32,2% stanowiły osoby o stażu 1 rok i mniej (spadek o 1,3 p.proc.). W przypadku wypadków ze skutkiem śmiertelnym stażem pracy do 5 lat legitymowało się 18 spośród 25 ofiar, a ze skutkiem ciężkim – 30 spośród 47 poszkodowanych. Wśród ofiar wypadków ze stażem pracy od 6 do 10 lat było 14,4% poszkodowanych, 16 lat i więcej – 14,0%, a od 11 do 15 lat – 9,4% (przed rokiem odpowiednio: 13,2%, 14,4% oraz 9,8%). Większość poszkodowanych była zatrudniona na czas nieokreślony i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (67,0% wobec 64,1% w 2019 r.), ale w gronie poszkodowanych znalazło się również 33 uczniów/praktykantów (przed rokiem 47).

Najwięcej wypadków przy pracy dotyczyło osób o stosunkowo krótkim stażu pracy

Najwięcej wypadków odnotowano w zakładach (jednostkach lokalnych) o liczbie pracujących od 50 do 249 (32,5%, tj. o 1,2 p.proc. mniej niż w 2019 r.). Znaczący udział zanotowano także w jednostkach o liczbie pracujących powyżej 500, gdzie wyniósł on 27,7% (spadek o 0,4 p.proc.). Mniejszy odsetek wypadków zaobserwowano w podmiotach o liczbie pracujących od 10 do 49 oraz od 250 do 499 (19,1% i 14,4%, w obu przypadkach wzrost o 0,5 p.proc.). Najmniej takich zdarzeń było w jednostkach o liczbie pracujących do 9, tj. 6,3% (wzrost o 0,7 p.proc.).

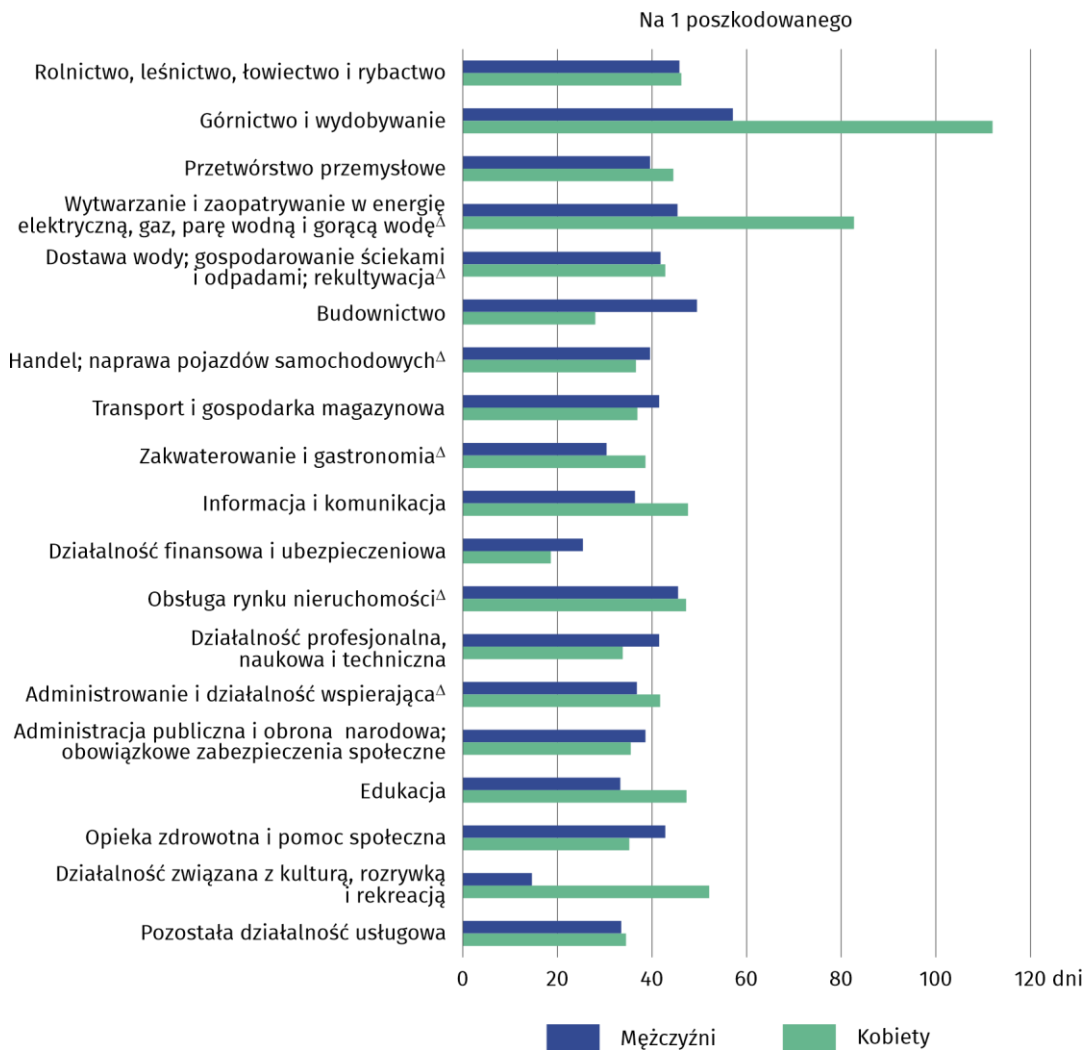
Obok skutków zdrowotnych dla osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, zdarzenia te pociągały za sobą również konsekwencje ekonomiczne, istotne dla zakładu, w którym zdarzył się wypadek, jak i dla całej gospodarki narodowej. Były to z jednej strony straty materialne zakładu, z drugiej – strata czasu pracy innych pracowników, nieuczestniczących bezpośrednio w wypadku, a przede wszystkim absencja osób poszkodowanych.

Łączna liczba dni niezdolności do pracy w wyniku zaistniałych wypadków wyniosła 308911 i była o 18,9% mniejsza niż w poprzednim roku. Wyłączając wypadki śmiertelne, średnio na 1 poszkodowanego przypadło 41 dni niezdolności do pracy, tj. o 3 dni więcej niż w 2019 r. Poszkodowani w wypadkach przy pracy najczęściej pozostawali na zwolnieniu przez okres od 1 do 3 miesięcy (25,5% ogółu poszkodowanych, wzrost o 0,7 p.proc. w stosunku do poprzedniego roku).

Liczba dni niezdolności do pracy w wyniku wypadków przy pracy była o 18,9% mniejsza niż w 2019 r.

Najdłużej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach, które zdarzyły się w podmiotach górnictwa i wydobywania (średnio 58 dni, o 4 krócej niż w 2019 r.), a także w jednostkach sekcji: budownictwo (49 dni, o 2 dni krócej), wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę (48 dni, o 5 dni dłużej), obsługa rynku nieruchomości (46 dni, podobnie jak przed rokiem) oraz rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo (46 dni, o 8 dni krócej). Najkrótsze okresy niezdolności do pracy odnotowano w działalności finansowej i ubezpieczeniowej (20 dni, o 12 dni krócej) oraz pozostałej działalności usługowej (34 dni, o 5 dni dłużej).

Wykres 2. Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach^a przy pracy według płci oraz sekcji PKD w 2020 r.

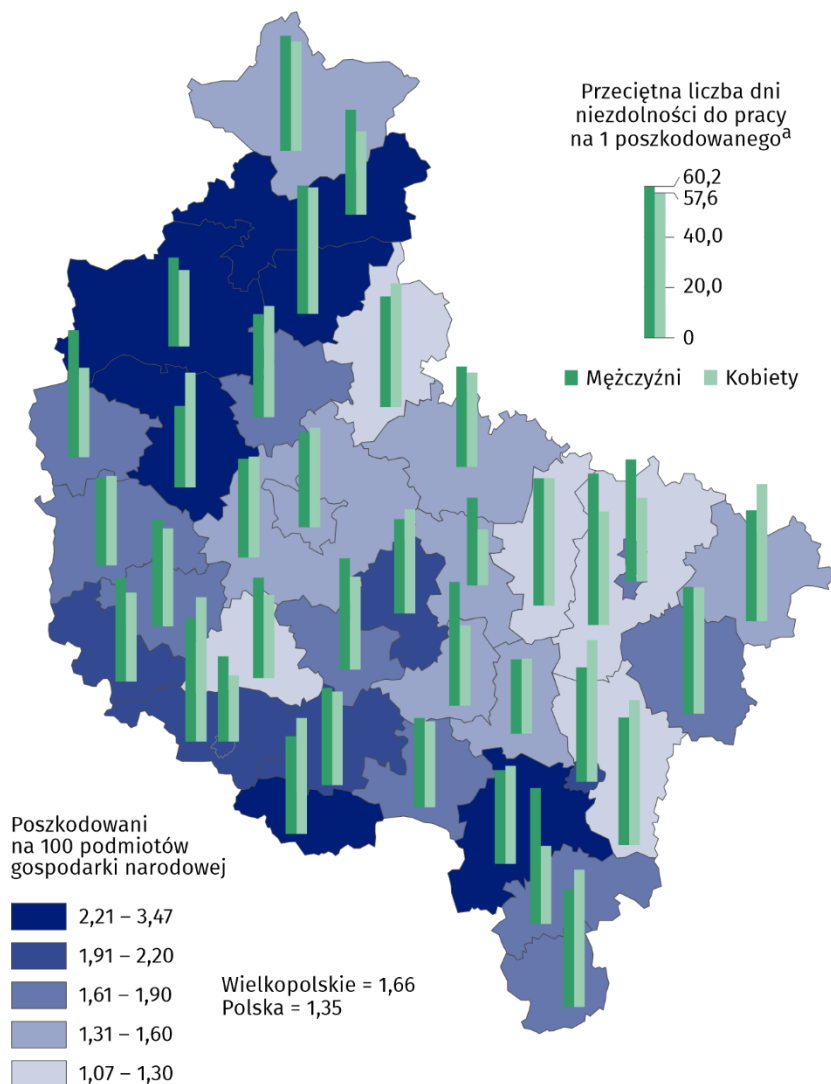
^a Bez wypadków śmiertelnych.

Łączny wymiar czasu pracy straconego w związku z wypadkami (poza poszkodowanymi w tych zdarzeniach) wyniósł 2886 roboczogodzin (wobec 4202 w 2019 r.). Najwięcej strat poniesiono w zakładach przetwórstwa przemysłowego (1411 roboczogodzin wobec 2043), a także w transporcie (431 roboczogodzin wobec 534) i budownictwie (268 roboczogodzin wobec 571). Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami kształtowały się na poziomie 3217,9 tys. zł, tj. o 8,0% mniej niż przed rokiem. Największe straty odnotowano w transporcie i gospodarce magazynowej (2363,1 tys. zł; w ciągu roku wzrost o 39,4%).

Poziom wypadkowości nie jest jednakowy na obszarze całego województwa. Najwięcej wypadków przy pracy zdarza się tam, gdzie jest zarejestrowanych najwięcej podmiotów gospodarki narodowej. W liczbach bezwzględnych dominuje pod tym względem stolica województwa – Poznań, gdzie w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało 1575 osób (o 646 osób mniej niż w 2019 r.). Dużą liczbę wypadków odnotowano też w powiatach: poznańskim (1070 poszkodowanych, mniej o 346), ostrowskim (452, mniej o 45) i pilskim (319, mniej o 79) oraz w Kaliszu (265, mniej o 88). Najmniej wypadków zanotowano w tym czasie w powiecie międzychodzkiem (72 poszkodowanych, więcej o 11) oraz słupeckim (73, mniej o 24).

Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy były o 8,0% niższe niż przed rokiem

Mapa 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według powiatów w 2020 r.

a W wypadkach przy pracy, bez śmiertelnych.

Uwzględniając liczbę podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej wypadków przy pracy zanotowano w powiatach: rawickim (3,47 poszkodowanych na 100 podmiotów wobec 3,76 w 2019 r.), ostrowskim (2,47 wobec 2,80), chodzieskim (2,45 wobec 3,64), czarnkowsko-trzcianeckim (2,40 wobec 3,41), szamotulskim (2,38 wobec 2,92) oraz pilskim (2,32 wobec 2,98), przy średniej dla województwa 1,66 (przed rokiem 2,25). Dla porównania w Poznaniu wskaźnik ten kształtował się poniżej średniej i wyniósł 1,33 (w 2019 r. – 1,92). Relatywnie najmniej wypadków stwierdzono w powiecie kaliskim (1,07 na 100 podmiotów wobec 1,49), a także konińskim (1,08 wobec 1,36).

Największą przeciętną absencją powypadkową, z wyłączeniem wypadków śmiertelnych, charakteryzował się powiat koniński (56 dni, o 12 więcej niż w 2019 r.), przy przeciętnej dla województwa 41 dni na 1 poszkodowanego. Wysoką absencję zaobserwowano również w powiatach: kaliskim (52 dni, wzrost o 9), leszczyńskim (51, wzrost o 5), chodzieskim (51, spadek o 2) i słupeckim (51, wzrost o 16). Najkrócej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach pracownicy zakładów w powiecie pleszewskim (30 dni, mniej o 10) oraz wrzesińskim (31, więcej o 2) i Lesznie (31, mniej o 2).

Poszkodowani według sekcji PKD

Najwięcej zdarzeń miało miejsce w zakładach przetwórstwa przemysłowego. Poszkodowane w nich zostały 3464 osoby (45,3% wszystkich pokrzywdzonych w wypadkach przy pracy, tj. 22,0% mniej niż w 2019 r.), wśród których było 5 ofiar śmiertelnych oraz 25 poszkodowanych ciężko. Stosunkowo dużo wypadków zdarzyło się również w jednostkach z sekcji: handel; naprawa pojazdów samochodowych (960 poszkodowanych, spadek o 21,6%), transport i gospodarka magazynowa (651, spadek o 30,8%) oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna (646, spadek o 27,7%). Najmniej zdarzeń zanotowano w sekcji: informacja i komunikacja (22 poszkodowanych, spadek o 43,6%), działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją (30, spadek o 43,4%), a także działalność finansowa i ubezpieczeniowa (44, spadek o 34,3%).

Najwięcej osób uległo wypadkom przy pracy w zakładach zlokalizowanych w Poznaniu, natomiast po odniesieniu do liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej poszkodowanych odnotowano w powiecie rawickim

Poszkodowani według grup zawodów

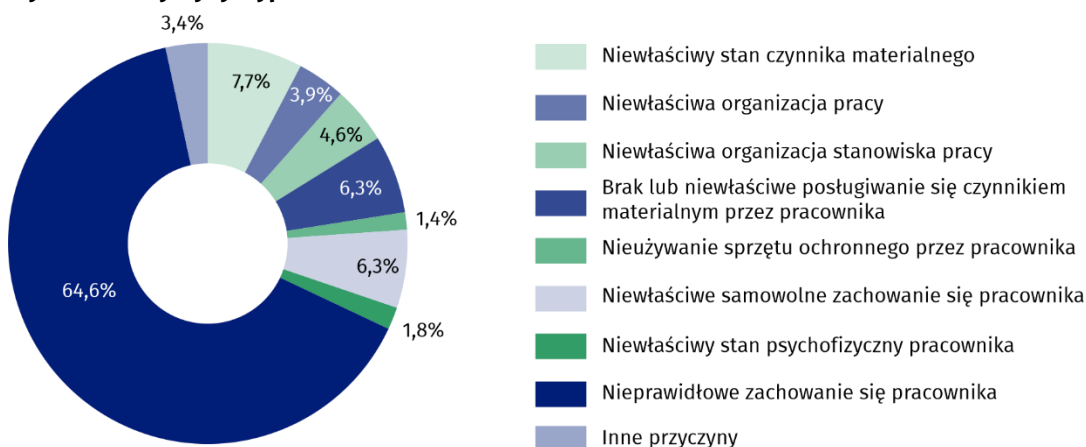
Największa wypadkowość utrzymywała się w takich grupach zawodów, jak: robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (12,3% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy, wzrost udziału w ciągu roku o 0,1 p.proc.), operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (10,4%, spadek o 0,4 p.proc.) oraz robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (8,8%, wzrost o 1,1 p.proc.), kierowcy i operatorzy pojazdów (8,3%, spadek o 1,0 p.proc.), a także robotnicy pomocniczy w górnictwie, przemyśle, budownictwie i transporcie (7,1%, wzrost o 1,2 p.proc.), sprzedawcy i pokrewni (5,6%, wzrost o 0,6 p.proc.) oraz robotnicy budowlani i pokrewni (5,3%, wzrost o 0,4 p.proc.). Niską wypadkowość zaobserwowano m.in. wśród: specjalistów do spraw ekonomicznych i zarządzania (1,3% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy, spadek o 0,4 p.proc.) oraz średniego personelu do spraw biznesu i administracji (1,4%, spadek o 0,4 p.proc.).

Do wypadków przy pracy najczęściej dochodziło w miejscach produkcji przemysłowej (57,1% wszystkich zdarzeń wobec 55,1% przed rokiem), w biurach, placówkach naukowych i szkołach, zakładach usługowych (17,4% wobec 17,9%) oraz w miejscach i środkach komunikacji publicznej (8,3% wobec 9,4%).

Przyczyny wypadków przy pracy oraz czynności wykonywane w chwili wypadku

Wśród przyczyn wypadków przeważały te związane z czynnikiem ludzkim. Większość stanowiły przyczyny kwalifikowane jako nieprawidłowe zachowanie się pracownika (64,6%, wzrost w ciągu roku o 0,7 p.proc.). Do przyczyn w mniejszym stopniu należały: niewłaściwy stan czynnika materialnego (7,7%, podobnie jak przed rokiem), brak lub niewłaściwe postępowanie się czynnikiem materialnym przez pracownika (6,3%, spadek 0,3 p.proc.) oraz niewłaściwe samowolne zachowanie się pracownika (6,3%, wzrost 0,4 p.proc.).

Wykres 3. Przyczyny wypadków w 2020 r.

Czynności, jakie w chwili wypadku wykonywali poszkodowani, najczęściej były związane z poruszaniem się (31,9%, spadek o 1,1 p.proc. w stosunku do poprzedniego roku), w tym przede wszystkim z chodzeniem, bieganiem, wchodzeniem na coś i schodzeniem z czegoś (23,6%, spadek o 1,2 p.proc.). W mniejszym stopniu wypadki związane były z: operowaniem przedmiotami (18,1%, spadek o 0,1 p.proc.), pracami narzędziami ręcznymi (15,5%, wzrost o 1,5 p.proc.), transportem ręcznym (14,2%, spadek o 1,4 p.proc.) oraz obsługiwaniem maszyn (12,1%, wzrost o 1,5 p.proc.).

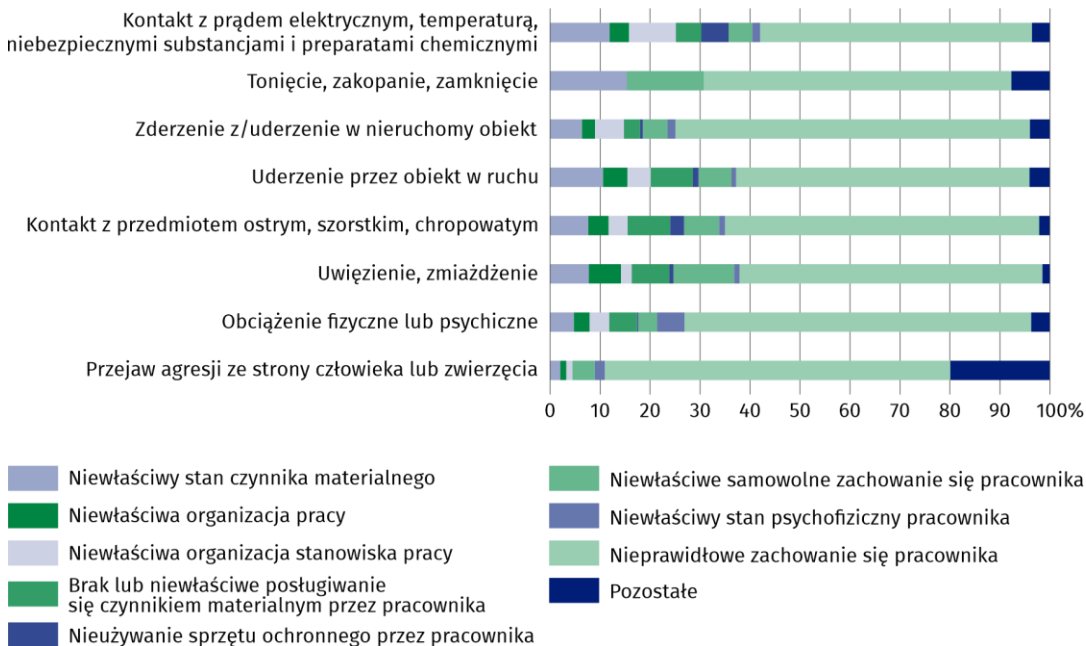
Wydarzenia powodujące uraz u osoby poszkodowanej oraz rodzaj i umiejscowienie urazu

Wśród wydarzeń powodujących urazy dominowały trzy grupy, które łącznie obejmowały ponad 70% ich ogółu: zderzenie z/uderzenie w nieruchomy obiekt (29,0% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy, spadek o 1,0 p.proc. w stosunku do 2019 r.), kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym (22,5%, wzrost o 2,1 p.proc.) oraz uderzenie przez obiekt w ruchu (21,3%, wzrost o 0,2 p.proc.). Rzadziej uraz powodowało: obciążenie fizyczne lub psychiczne (14,0%, spadek o 0,5 p.proc.), uwięzienie, zmiżdżenie (7,5%, podobnie jak przed rokiem), a także kontakt z prądem elektrycznym, temperaturą, niebezpiecznymi substancjami i preparatami chemicznymi (3,4%, spadek o 0,7 p.proc.).

Najwyższy poziom wypadkowości w przypadku mężczyzn obserwowano wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń, natomiast w przypadku kobiet – wśród sprzedawców

Najczęściej przyczyną wypadków przy pracy było nieprawidłowe zachowanie się pracownika

Wykres 4. Wydarzenia powodujące urazy według przyczyn w 2020 r.

Ponad połowę urazów doznanych wskutek wypadków przy pracy stanowiły rany i urazy powierzchniowe

Wskutek wypadków przy pracy poszkodowani doznali różnego rodzaju urazów. Ponad połowę z nich stanowiły rany i urazy powierzchniowe (52,3%, podobnie jak przed rokiem). Często zdarzały się również przemieszczenia, zwichnięcia, skręcenia i naderwania (20,0%, spadek o 1,7 p.proc.) oraz złamania kości (17,6%, wzrost o 1,8 p.proc.).

Tak samo jak w poprzednich latach, najwięcej osób doznało urazu kończyn górnych (47,5% ogółu poszkodowanych, wzrost o 1,9 p.proc. w stosunku do 2019 r.), kończyn dolnych (32,8%, spadek o 0,7 p.proc.) lub głowy (10,2%, spadek o 0,1 p.proc.). W mniejszym stopniu urazy dotyczyły tułowia i organów wewnętrznych (3,3%, spadek o 0,7 p.proc.), grzbietu, łącznie z kręgosłupem (2,6%, spadek o 0,5 p.proc.) oraz całego ciała i jego różnych części (2,6%, wzrost o 0,1 p.proc.).

Dane o wypadkach przy pracy i wypadkach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy zawarte są w „Statystycznej karcie wypadku” Z-KW. Informacje zebrane na jej podstawie dotyczą zaistniałych wypadków przy pracy, a także osób w nich poszkodowanych. Uzyskane dane pozwalają na podejmowanie decyzji pozwalających zapewnić bezpieczne warunki pracy.

W przypadku cytowania danych Głównego Urzędu Statystycznego prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: dane GUS”, a w przypadku publikowania obliczeń dokonanych na danych opublikowanych przez GUS prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS”.

Opracowanie merytoryczne:
Urząd Statystyczny w Poznaniu
Dyrektor Jacek Kowalewski
tel: 61 2798 266

Rzeczoznawca:
Wojewódzkie Informatorium Statystyczne
tel: 61 2798 320, 61 2798 323
e-mail: informatoriumPOZ@stat.gov.pl

 poznan.stat.gov.pl

 [@Poznan_STAT](https://twitter.com/Poznan_STAT)

 [@UrzedStatystycznywPoznaniu](https://facebook.com/UrzedStatystycznywPoznaniu)

Powiązane opracowania

[Wypadki przy pracy w 2019 roku](#)

[Wypadki przy pracy w 2020 roku - dane wstępne](#)

Temat dostępny w bazach danych

[Bank Danych lokalnych – Rynek pracy – Warunki pracy](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[Wypadek przy pracy](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem ciężkim](#)

[Wydarzenie powodujące uraz](#)

[Przyczyny wypadku](#)